

Rada
Európskej únie

V Bruseli 19. februára 2021
(OR. en)

12908/20

**Medziinštitucionálny spis:
2020/0148(CNS)**

**FISC 209
ECOFIN 1024**

LEGISLATÍVNE AKTY A INÉ PRÁVNE AKTY

Predmet:	SMERNICA RADY, ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ o administratívnej spolupráci v oblasti daní
----------	---

SMERNICA RADY (EÚ) 2021/...

Z ...,

**ktorou sa mení smernica 2011/16/EÚ o administratívnej spolupráci
v oblasti daní**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 113 a 115,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu¹,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru²,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

¹ Ú. v. EÚ C ..., s.

² Ú. v. EÚ C ..., s.

keďže:

- (1) Smernica Rady 2011/16/EÚ¹ bola v posledných rokoch predmetom série zmien, ktorých cieľom bolo zohľadniť nové iniciatívy Únie v oblasti daňovej transparentnosti. Uvedenými zmenami sa zaviedli najmä oznamovacie povinnosti a v nadväznosti na to oznamovanie ostatným členským štátom týkajúce sa finančných účtov, cezhraničných záväzných stanovísk a záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia, správ podľa jednotlivých krajín a cezhraničných opatrení podliehajúcich oznamovaniu. Uvedené zmeny tak rozšírili rozsah automatickej výmeny informácií. Daňové orgány členských štátov majú v súčasnosti k dispozícii širšiu škálu nástrojov na spoluprácu, ktoré im umožňujú odhaľovať a riešiť rôzne formy daňových podvodov, daňových únikov a vyhýbania sa daňovým povinnostiam.
- (2) Komisia v posledných rokoch monitorovala uplatňovanie smernice 2011/16/EÚ a v roku 2019 dokončila jej hodnotenie. Hoci v oblasti automatickej výmeny informácií nastalo významné zlepšenie, aj naďalej je potrebné zlepšovať ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na všetky formy výmen informácií a administratívnej spolupráce.

¹ Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, 11.3.2011, s. 1).

- (3) Podľa článku 5 smernice 2011/16/EÚ dožiadaný orgán oznamuje dožadujúcemu orgánu všetky informácie, ktoré má k dispozícii alebo ktoré získa na základe administratívnych zisťovaní a ktoré sú predvídateľne relevantné pre správu a presadzovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní v rozsahu pôsobnosti uvedenej smernice. Je potrebné jasne určiť a kodifikovať medzinárodne dohodnutú normu predvídateľnej relevantnosti, aby sa zabezpečili účinné výmeny informácií a zabránilo sa neodôvodneným odmietnutiam žiadostí a aby sa zabezpečila právna istota pre daňové správy aj pre daňovníkov.
- (4) Niekedy je potrebné zaoberať sa žiadosťami o informácie, ktoré sa týkajú skupín daňovníkov, ktorých nemožno identifikovať jednotlivo, pričom predvídateľnú relevantnosť požadovaných informácií možno opísať skôr len na základe spoločného súboru vlastností. Na základe uvedeného by daňové správy mali naďalej využívať skupinové žiadosti o informácie na základe jasného právneho rámca.

- (5) Je dôležité, aby si členské štáty vymieňali informácie týkajúce sa príjmov pochádzajúcich z duševného vlastníctva, keďže v tejto oblasti hospodárstva dochádza vzhľadom na jej vysoko mobilné podkladové aktíva často k presunu ziskov. Do kategórií príjmov, ktoré podliehajú povinnej automatickej výmene informácií, by sa preto mali zahrnúť aj licenčné poplatky, ktoré sú vymedzené v článku 2 písm. b) smernice Rady 2003/49/ES¹, aby sa posilnil boj proti daňovým podvodom, daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam. Členské štáty by mali vynaložiť všetko možné a primerané úsilie na to, aby do oznamovania kategórií príjmov a majetku, ktoré podliehajú povinnej automatickej výmene informácií, zahrnuli daňové identifikačné číslo (ďalej len „DIČ“) rezidentov, pridelené členským štátom rezidencie.
- (6) Digitalizácia hospodárstva v posledných rokoch rýchlo narastá. Vedie to k rastúcemu počtu zložitých situácií spojených s daňovými podvodmi, daňovými únikami a vyhýbaním sa daňovým povinnostiam. Cezhraničný rozmer služieb ponúkaných prostredníctvom využívania prevádzkovateľov platforiem vytvoril zložité prostredie, v ktorom môže byť problematické presadzovať daňové predpisy a zabezpečiť ich dodržiavanie. Dodržiavanie daňových predpisov je nedostatočné a hodnota neoznámených príjmov je významná. Daňové správy členských štátov majú nedostatočné informácie na to, aby mohli správne posúdiť a kontrolovať hrubý príjem, ktorý sa v ich krajine dosahuje z obchodnej činnosti vykonávanej prostredníctvom digitálnych platforiem. Je to problematické najmä v prípade, keď príjem alebo základ dane prechádza cez digitálne platformy zriadené v inej jurisdikcii.

¹ Smernica Rady 2003/49/ES z 3. júna 2003 o spoločnom systéme zdaňovania uplatňovanom na výplaty úrokov a licenčných poplatkov medzi združenými spoločnosťami rôznych členských štátov (Ú. v. EÚ L 157, 26.6.2003, s. 49).

- (7) Daňové správy často žiadajú informácie od prevádzkovateľov platforiem. Prevádzkovateľom platforiem tak vznikajú významné administratívne náklady a náklady na dodržiavanie predpisov. Niektoré členské štáty zároveň uložili jednostrannú oznamovaciu povinnosť, ktorá pre prevádzkovateľov platforiem predstavuje ďalšie administratívne zaťaženie, keďže musia dodržiavať množstvo vnútroštátnych noriem oznamovania. Z tohto dôvodu je nevyhnutné, aby sa zaviedla štandardizovaná požiadavka na oznamovanie, ktorá by sa uplatňovala na celom vnútornom trhu.
- (8) Vzhľadom na to, že prevažná časť príjmov alebo základov dane predávajúcich na digitálnych platformách plynie cezhranične, oznamovanie informácií týkajúcich sa príslušnej činnosti by prinieslo ďalšie pozitívne výsledky, keby sa tieto informácie oznamovali aj členským štátom, ktoré sú oprávnené dosiahnuť príjmy zdaníť. Automatická výmena informácií medzi daňovými orgánmi je kľúčová najmä preto, aby tieto daňové orgány dostávali potrebné informácie, ktoré im umožnia správne vyrubiť splatné dane z príjmov a daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).
- (9) Pravidlá oznamovania by mali byť efektívne aj jednoduché, aby sa zabezpečilo riadne fungovanie vnútorného trhu. Vzhľadom na ťažkosti pri odhaľovaní zdaniteľných plnení, ktoré nastávajú pri vykonávaní obchodnej činnosti sprostredkovanej digitálnymi platformami, ako aj vzhľadom na ďalšie administratívne zaťaženie, ktorému by museli daňové správy v takýchto prípadoch čeliť, je nevyhnutné uložiť prevádzkovateľom platforiem oznamovaciu povinnosť. Prevádzkovatelia platforiem sú v lepšej pozícii na to, aby zbierali a overovali potrebné informácie o všetkých predávajúcich, ktorí vykonávajú svoju činnosť na konkrétnej platforme a využívajú takúto digitálnu platformu.

- (10) S cieľom zabezpečiť účinnosť pravidiel oznamovania, riadne fungovanie vnútorného trhu, rovnaké podmienky a rešpektovanie zásady nediskriminácie by sa oznamovacia povinnosť mala vzťahovať na cezhraničné činnosti, ako aj činnosti, ktoré nemajú cezhraničný rozmer. Takýmto uplatňovaním pravidiel oznamovania by sa okrem toho malo znížiť administratívne zaťaženie digitálnych platforiem.
- (11) Vzhľadom na rozšírené používanie digitálnych platforiem na vykonávanie obchodnej činnosti fyzickými osobami, ako aj subjektmi je dôležité zabezpečiť, aby sa oznamovacia povinnosť uplatňovala bez ohľadu na právnu formu predávajúceho. Mala by sa však udeliť výnimka vládny subjektom, na ktoré by sa oznamovacia povinnosť nemala vzťahovať.
- (12) Oznamovanie príjmov dosiahnutých prostredníctvom takejto činnosti by malo daňovým správam poskytnúť komplexné informácie, ktoré sú potrebné na správne vyrubenie splatnej dane z príjmov.
- (13) V záujme zjednodušenia a zníženia nákladov na dodržiavanie predpisov by bolo rozumné od prevádzkovateľov platforiem vyžadovať, aby príjmy, ktoré predávajúci dosiahnu prostredníctvom používania digitálnej platformy, oznamovali v jedinom členskom štáte.

- (14) Vzhľadom na povahu a flexibilitu digitálnych platforiem by sa mala oznamovacia povinnosť rozšíriť aj na prevádzkovateľov platforiem, ktorí vykonávajú obchodnú činnosť v Únii, ale nie sú rezidentmi na daňové účely, nie sú zaregistrovaní a nemajú vedenie ani stálu prevádzkareň v členskom štáte (ďalej len „zahraniční prevádzkovatelia platforiem“). Zabezpečili by sa tak rovnaké podmienky pre všetky digitálne platformy a zabránilo by sa nekalej súťaži. Na uľahčenie splnenia tohto cieľa by sa malo od zahraničných prevádzkovateľov platforiem vyžadovať, aby sa na účely vykonávania činnosti na vnútornom trhu zaregistrovali a vykonávali oznamovanie v jedinom členskom štáte. Po zrušení registrácie zahraničného prevádzkovateľa platformy by členské štáty mali zabezpečiť, aby takýto zahraničný prevádzkovateľ platformy bol pri opätovnej registrácii v Únii povinný poskytnúť dotknutému členskému štátu primerané záruky, ako sú čestné vyhlásenia alebo zloženie zábezpeky.

- (15) Je však vhodné stanoviť opatrenia, ktorými by sa znížilo administratívne zaťaženie zahraničných prevádzkovateľov platforiem a daňových orgánov členských štátov v prípadoch, keď existujú zodpovedajúce dohody, ktorými sa zabezpečuje výmena rovnocenných informácií medzi jurisdikciou mimo Únie a členským štátom. V uvedených prípadoch by bolo vhodné oslobodiť prevádzkovateľov platforiem, ktorí vykonali oznamovanie v jurisdikcii mimo Únie, od povinnosti oznamovania v členskom štáte, pokiaľ sa informácie prijaté týmto členským štátom týkajú činností patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice a informácie sú rovnocenné s informáciami požadovanými na základe pravidiel oznamovania stanovených v tejto smernici. S cieľom posilniť administratívnu spoluprácu v tejto oblasti s jurisdikciami mimo Únie a uznávajúc potrebu flexibility pri rokovaniach o dohodách medzi členskými štátmi a jurisdikciami mimo Únie by táto smernica mala kvalifikovanému prevádzkovateľovi platformy z jurisdikcie mimo Únie umožniť, aby oznamoval rovnocenné informácie o predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu výhradne daňovým orgánom jurisdikcie mimo Únie, ktorá by tieto informácie zasielala ďalej daňovým správam členských štátov. Využívanie tohto mechanizmu by sa malo umožniť všade tam, kde je to vhodné, s cieľom zabrániť tomu, aby sa rovnocenné informácie oznamovali a zasielali viac ako raz.

- (16) So zreteľom na skutočnosť, že daňové orgány na celom svete čelia výzvam spojeným s neustále rastúcim hospodárstvom založeným na digitálnych platformách, Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj (ďalej len „OECD“) vypracovala vzorové pravidlá oznamovania pre prevádzkovateľov platforiem, pokiaľ ide o predávajúcich v zdieľanom hospodárstve a v gig (zákazkovom) hospodárstve (*Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy*) (ďalej len „vzorové pravidlá“). Vzhľadom na prevahu cezhraničných činností, ktoré vykonávajú digitálne platformy, ako aj predávajúcich, ktorí na nich pôsobia, možno odôvodnene očakávať, že jurisdikcie mimo Únie budú mať dostatočné stimuly na to, aby nasledovali vzorový príklad Únie a zaviedli zber a vzájomnú automatickú výmenu informácií o predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu podľa vzorových pravidiel. Hoci vzorové pravidlá nie sú totožné s rozsahom pôsobnosti tejto smernice, pokiaľ ide o predávajúcich, o ktorých sa musia oznamovať informácie, a digitálne platformy, ktoré musia oznamovať informácie, očakáva sa, že sa nimi zabezpečí oznamovanie rovnocenných informácií o príslušných činnostiach patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice aj vzorových pravidiel, ktorý sa môže ďalej rozšíriť tak, aby zahŕňal ďalšie príslušné činnosti.

- (17) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tejto smernice by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011¹. Konkrétnejšie, Komisia by mala prostredníctvom vykonávacích aktov určiť, či informácie, ktoré sa majú vymieňať podľa dohody medzi príslušnými orgánmi členského štátu a jurisdikcie mimo Únie sú rovnocenné s informáciami uvedenými v tejto smernici. Vzhľadom na to, že uzatváranie dohôd o administratívnej spolupráci v oblasti daní s jurisdikciami mimo Únie zostáva v právomoci členských štátov, konanie Komisie by sa mohlo iniciovať aj na žiadosť členského štátu. Týmto administratívnym postupom by sa mala zabezpečiť právna istota, pokiaľ ide o vzájomný vzťah povinností vyplývajúcich z tejto smernice a akékoľvek dohody o výmene informácií, ktoré môžu mať členské štáty s jurisdikciami mimo Únie, a to bez toho, aby sa zmenil rozsah pôsobnosti tejto smernice a podmienky v nej stanovené. Na tento účel je potrebné, aby sa na žiadosť členského štátu pred plánovaným uzavretím takejto dohody mohlo rozhodnúť aj o rovnocennosti. Ak je výmena takýchto informácií založená na mnohostrannom nástroji, rozhodnutie o rovnocennosti by sa malo prijať vo vzťahu k celému príslušnému rámcu, na ktorý sa takýto nástroj vzťahuje. V prípade potreby by však malo byť naďalej možné, aby sa prijalo rozhodnutie o rovnocennosti v súvislosti s dvojstranným nástrojom alebo výmenným vzťahom s individuálnou jurisdikciou mimo Únie.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (18) Z dôvodu predchádzania daňovým podvodom, daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam je vhodné, aby oznamovanie obchodnej činnosti zahŕňalo prenájom nehnuteľného majetku, osobné služby, predaj tovaru a požičiavanie akýchkoľvek dopravných prostriedkov. Rozsah takéhoto oznamovania by nemal zahŕňať činnosti, ktoré vykonáva predávajúci ako zamestnanec prevádzkovateľa platformy.
- (19) V záujme zníženia iných ako nevyhnutných nákladov na dodržiavanie predpisov pre predávajúcich, ktoré sa zaoberajú prenájomom nehnuteľností, ako sú hotelové reťazce alebo cestovné agentúry, by sa mala stanoviť prahová hodnota pre počet prenájomov pripadajúcich na daný zoznam nehnuteľností, nad ktorú by sa neuplatňovala oznamovacia povinnosť. Aby sa však zabránilo riziku obchádzania oznamovacích povinností sprostredkovateľmi vystupujúcimi na digitálnych platformách ako jediný predávajúci, hoci spravujú veľký počet jednotiek nehnuteľného majetku, mali by sa zaviesť primerané záruky.
- (20) Cieľ zabrániť daňovým podvodom, daňovým únikom a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam by sa mohol zabezpečiť tak, že sa od prevádzkovateľov platforiem bude vyžadovať, aby oznamovali informácie o príjmoch dosiahnutých prostredníctvom digitálnych platforiem v počiatočnej fáze, predtým ako daňové orgány členských štátov vykonajú ročné vyrubenie dane. Aby sa uľahčila práca daňových orgánov členských štátov, oznamované informácie by sa mali vymeniť do jedného mesiaca odo dňa oznámenia. Aby sa uľahčila automatická výmena informácií a aby sa zdroje využívali účinnejšie, výmeny informácií by sa mali uskutočňovať elektronicky prostredníctvom existujúcej spoločnej komunikačnej siete (ďalej len „sieť CCN“), ktorú vytvorila Únia.

- (21) Ak zahraniční prevádzkovatelia platforiem oznamujú rovnocenné informácie o predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu, príslušným daňovým orgánom v jurisdikciách mimo Únie, očakáva sa, že daňové orgány týchto jurisdikcií zabezpečia účinné plnenie postupov hĺbkového preverovania a požiadaviek na oznamovanie. V prípadoch, keď to tak nie je, by však zahraniční prevádzkovatelia platforiem mali byť povinní zaregistrovať sa a vykonávať oznamovanie v Únii a členské štáty by mali plnenie povinností registrácie, hĺbkového preverovania a oznamovania zo strany takýchto zahraničných prevádzkovateľov platforiem vymáhať. Členské štáty by preto mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a mali stanoviť všetky potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Aj keď voľba sankcií ostáva na uvážení členských štátov, ustanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce. Vzhľadom na to, že digitálne platformy majú často široký geografický dosah, je vhodné, aby sa členské štáty pri presadzovaní dodržiavania požiadaviek na registráciu a oznamovanie, ktoré sa vzťahujú na digitálne platformy prevádzkované z jurisdikcií mimo Únie, usilovali konať koordinovaným spôsobom, a to v krajnom prípade aj zabránením tomu, aby digitálna platforma mohla v Únii vykonávať svoju činnosť. Komisia by v rámci svojich právomocí mala uľahčovať koordináciu takýchto činností členských štátov a zohľadňovať pritom všetky budúce spoločné opatrenia voči digitálnym platformám, ako aj rozdiely v potenciálnych opatreniach, ktoré majú členské štáty k dispozícii.

- (22) Je nevyhnutné posilniť ustanovenia smernice 2011/16/EÚ, pokiaľ ide o prítomnosť úradníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu a vykonávanie simultánnych kontrol dvoma alebo viacerými členskými štátmi, aby sa zabezpečilo účinné uplatňovanie týchto ustanovení. Odpovede na žiadosti o prítomnosť úradníkov iného členského štátu by preto mal poskytovať príslušný orgán dožiadaného členského štátu v stanovenom časovom rámci. Ak sú úradníci jedného členského štátu prítomní na území iného členského štátu počas administratívnych zisťovaní alebo sa na nich zúčastňujú pomocou elektronických komunikačných prostriedkov, mali by sa na nich vzťahovať procedurálne opatrenia stanovené dožiadaným členským štátom, aby mohli priamo klásť otázky jednotlivcom a nahliadať do záznamov.
- (23) Členský štát, ktorý plánuje vykonať simultánnu kontrolu, by mal byť povinný oznámiť svoj zámer ostatným dotknutým členským štátom. Z dôvodov efektívnosti a právnej istoty je vhodné stanoviť, aby bol príslušný orgán každého dotknutého členského štátu povinný poskytnúť odpoveď v stanovenom časovom rámci.

- (24) Mnohostranné kontroly, ktoré sa vykonávajú s podporou programu Fiscalis 2020 ustanoveného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2013¹, preukázali prínos koordinovaných kontrol jedného alebo viacerých daňovníkov, o ktorých majú príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov spoločný alebo dopĺňajúci sa záujem. Takéto spoločné akcie sa v súčasnosti vykonávajú len na základe kombinovaného uplatňovania existujúcich ustanovení týkajúcich sa prítomnosti úradníkov jedného členského štátu na území iného členského štátu a simultánnych kontrol. Uvedená prax však v mnohých prípadoch ukázala, že sú potrebné ďalšie zlepšenia na zabezpečenie právnej istoty.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1286/2013 z 11. decembra 2013, ktorým sa stanovuje akčný program na zlepšenie fungovania daňových systémov v Európskej únii na obdobie rokov 2014 – 2020 (Fiscalis 2020) a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 1482/2007/ES (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 25).

- (25) Je preto vhodné, aby sa smernica 2011/16/EÚ doplnila o niekoľko ustanovení, ktorými sa ďalej objasní rámec a hlavné zásady, ktoré by sa mali uplatňovať, keď sa príslušné orgány členských štátov rozhodnú využiť prostriedky spoločnej kontroly. Spoločné kontroly by mali byť dodatočným nástrojom, ktorý by bol k dispozícii na administratívnu spoluprácu medzi členskými štátmi v oblasti daní a ktorý by dopĺňal existujúci rámec, v ktorom sa stanovujú možnosti prítomnosti úradníkov iného členského štátu v správnych úradoch, účasti na administratívnych zisťovaniach, ako aj simultánnych kontrol. Spoločné kontroly by mali podobu administratívnych zisťovaní, ktoré by spoločne vykonávali príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov, pričom by boli spojené s jednou alebo viacerými osobami, o ktoré majú príslušné orgány týchto členských štátov spoločný alebo dopĺňajúci sa záujem. Spoločné kontroly môžu zohrávať významnú úlohu v prispievaní k lepšiemu fungovaniu vnútorného trhu. Spoločné kontroly by mali byť štruktúrované tak, aby daňovníkom poskytli právnu istotu na základe jasných procedurálnych pravidiel vrátane opatrení na zmiernenie rizika dvojitého zdanenia.

- (26) Na účely zabezpečenia právnej istoty by ustanovenia smernice 2011/16/EÚ týkajúce sa spoločných kontrol mali obsahovať aj hlavné aspekty ďalších podrobností tohto nástroja, ako je stanovený časový rámec pre odpoveď na žiadosť o spoločnú kontrolu, rozsah práv a povinností úradníkov zúčastňujúcich sa na spoločnej kontrole a proces vedúci k vypracovaniu záverečnej správy o spoločnej kontrole. Uvedené ustanovenia o spoločných kontrolách by sa nemali vykladať tak, že by nimi boli dotknuté akékoľvek procesy, ktoré sa v dôsledku spoločnej kontroly alebo v nadväznosti na ň uskutočnia v členskom štáte v súlade s jeho vnútroštátnym právom, ako je vyberanie alebo vyrubenie dane na základe rozhodnutia daňových orgánov členských štátov, s ním súvisiace odvolacie konanie alebo vyrovnanie, alebo nápravné prostriedky, ktoré majú daňovníci na základe týchto postupov k dispozícii. S cieľom zabezpečiť právnu istotu by sa v záverečnej správe o spoločnej kontrole mali zohľadniť zistenia, na ktorých sa dotknuté príslušné orgány dohodli. Okrem toho by sa dotknuté príslušné orgány mohli dohodnúť aj na tom, že záverečná správa spoločnej kontroly bude obsahovať všetky otázky, pri ktorých nebolo možné dosiahnuť dohodu. Vzájomne dohodnuté zistenia záverečnej správy spoločnej kontroly by sa mali zohľadniť v príslušných nástrojoch vydaných príslušnými orgánmi zúčastnených členských štátov po tejto spoločnej kontrole.
- (27) V záujme zabezpečenia právnej istoty je vhodné stanoviť, že spoločné kontroly by sa mali vykonávať vopred dohodnutým a koordinovaným spôsobom a v súlade s právnymi predpismi a procedurálnymi požiadavkami členského štátu, v ktorom sa činnosti spoločnej kontroly vykonávajú. Takéto požiadavky môžu zahŕňať aj povinnosť zabezpečiť, aby sa úradníci členského štátu, ktorí sa zúčastnili na spoločnej kontrole v inom členskom štáte, v prípade potreby zúčastnili na akomkoľvek postupe riešenia sťažnosti, preskúmania alebo odvolania v tomto členskom štáte.

- (28) Práva a povinnosti úradníkov, ktorí sa zúčastňujú na spoločnej kontrole, ak sú prítomní na činnostiach vykonávaných v inom členskom štáte, by sa mali stanoviť v súlade s právnymi predpismi členského štátu, v ktorom sa činnosti spoločnej kontroly vykonávajú. Úradníci iného členského štátu by pri dodržiavaní právnych predpisov členského štátu, v ktorom sa vykonávajú činnosti spoločnej kontroly, nemali zároveň vykonávať žiadne právomoci, ktoré by prekračovali rozsah právomocí, ktoré im boli udelené podľa právnych predpisov ich členského štátu.
- (29) Hoci cieľom ustanovení o spoločných kontrolách je poskytnúť užitočný nástroj na administratívnu spoluprácu v oblasti daní, nič v tejto smernici by sa nemalo vykladať tak, že je v rozpore so zavedenými pravidlami o spolupráci členských štátov v súdnych veciach.
- (30) Je dôležité, aby sa informácie oznamované podľa smernice 2011/16/EÚ v zásade používali na vyrubovanie, správu a vymáhanie daní, na ktoré sa vzťahuje vecná pôsobnosť tejto smernice. Hoci sa tomu doteraz nebránilo, v dôsledku nejasného rámca vznikli pochybnosti týkajúce sa použitia informácií. Z uvedeného dôvodu a vzhľadom na význam, aký má DPH pre fungovanie vnútorného trhu, je vhodné objasniť, že informácie oznamované medzi členskými štátmi sa môžu používať aj na vyrubovanie, správu a vymáhanie DPH a iných nepriamych daní.

- (31) Členský štát, ktorý inému členskému štátu oznamuje informácie na daňové účely, by mal povoliť použitie týchto informácií aj na iné účely, pokiaľ to umožňuje vnútroštátne právo oboch členských štátov. Členský štát to môže urobiť buď tým, že odlišné použitie povolí na základe povinnej žiadosti iného členského štátu, alebo tým, že všetkým členským štátom oznámi zoznam povolených iných účelov.
- (32) S cieľom pomôcť daňovým správam, ktoré sa zúčastňujú na výmene informácií podľa tejto smernice, by mali členské štáty s pomocou Komisie vypracovať praktické opatrenia, v prípade potreby vrátane dohody medzi spoločnými prevádzkovateľmi údajov, dohody medzi sprostredkovateľmi a prevádzkovateľmi údajov alebo ich vzorov. Prístup k informáciám oznámeným podľa smernice 2011/16/EÚ a poskytovaným elektronickými prostriedkami prostredníctvom siete CCN môžu mať len osoby riadne akreditované orgánom bezpečnostnej certifikácie Komisie, a to len pokiaľ je to potrebné na servis, údržbu a rozvoj centrálného registra pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní a siete CCN. Za zaistenie bezpečnosti centrálného registra pre administratívnu spoluprácu v oblasti daní a siete CCN takisto zodpovedá Komisia.

- (33) Aby sa predišlo porušeniam ochrany údajov a obmedzili sa potenciálne škody je mimoriadne dôležité zlepšiť bezpečnosť všetkých údajov vymieňaných medzi príslušnými orgánmi členských štátov v rámci smernice 2011/16/EÚ. Je preto vhodné doplniť uvedenú smernicu o procedurálne pravidlá, ktorý majú členské štáty a Komisia dodržiavať v prípade, keď dôjde k porušeniu ochrany údajov v niektorom členskom štáte, ako aj v prípadoch, keď dôjde k narušeniu siete CCN. Vzhľadom na citlivú povahu údajov, v prípade ktorých by mohlo dôjsť k porušeniu ochrany, by bolo vhodné stanoviť také opatrenia, ako je vyžiadanie pozastavenia výmeny informácií s členským štátom alebo členskými štátmi, v ktorých došlo k porušeniu ochrany údajov, alebo pozastavenie prístupu k sieti CCN pre jeden alebo viacero členských štátov, kým nedôjde k náprave porušenia ochrany údajov. Vzhľadom na technickú povahu procesov súvisiacich s výmenou údajov by sa členské štáty s pomocou Komisie mali dohodnúť na praktických opatreniach potrebných na zavedenie postupov, ktoré sa majú dodržiavať v prípade porušenia ochrany údajov, a na opatreniach, ktoré sa majú prijať na predchádzanie budúcim porušeniam ochrany údajov.
- (34) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania smernice 2011/16/EÚ, a najmä automatickej výmeny informácií medzi príslušnými orgánmi, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na prijatie štandardného formulára s obmedzeným počtom prvkov vrátane jazykového režimu. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením (EÚ) č. 182/2011.

- (35) S európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov sa konzultovalo v súlade s článkom 42 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725¹.
- (36) Každé spracúvanie osobných údajov vykonávané v rámci smernice 2011/16/EÚ by malo naďalej byť v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679² a nariadením (EÚ) 2018/1725. Spracúvanie údajov je v smernici 2011/16/EÚ stanovené výlučne s cieľom slúžiť všeobecnému verejnému záujmu, konkrétne otázkam daní a účelom boja proti daňovým podvodom, vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam a daňovým únikom, ochrane daňových príjmov a podpore spravodlivého zdaňovania, ktorými sa posilňujú príležitosti na sociálne, politické a hospodárske začlenenie v členských štátoch. V smernici 2011/16/EÚ by sa preto mali aktualizovať odkazy na príslušné právne predpisy Únie o ochrane údajov a mali by sa rozšíriť na pravidlá zavedené touto smernicou. Je to dôležité najmä na účely zabezpečenia právnej istoty pre prevádzkovateľov a sprostredkovateľov údajov v zmysle nariadení (EÚ) 2016/679 a (EÚ) 2018/1725 a súčasné zabezpečenie ochrany práv dotknutých osôb.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (37) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Touto smernicou sa má predovšetkým zabezpečiť úplné dodržiavanie práva na ochranu osobných údajov a sloboda podnikania.
- (38) Keďže cieľ tejto smernice, a to účinná administratívna spolupráca medzi členskými štátmi za podmienok, ktoré sú v súlade s riadnym fungovaním vnútorného trhu, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, pretože účel tejto smernice, ktorým je zlepšenie spolupráce medzi daňovými správami, si vyžaduje jednotné pravidlá, ktoré môžu byť účinné pri cezhraničných situáciách, ale ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (39) Smernica 2011/16/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2011/16/EÚ sa mení takto:

1. Článok 3 sa mení takto:

a) v bode 9 prvom pododseku sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) na účely článku 8 ods. 1 a článkov 8a až 8ac systematické oznamovanie vopred určených informácií inému členskému štátu, a to bez predchádzajúcej žiadosti a vo vopred stanovených pravidelných intervaloch. Na účely článku 8 ods. 1 sa odkaz na dostupné informácie týka informácií, ktoré sa nachádzajú v daňových spisoch členského štátu oznamujúceho informácie, ktoré možno získať v súlade s postupmi získavania a spracúvania informácií v uvedenom členskom štáte;“;

b) v bode 9 prvom pododseku sa písmeno c) nahrádza takto:

„c) na účely iných ustanovení tejto smernice než článku 8 ods. 1 a ods. 3a a článkov 8a až 8ac systematické oznamovanie vopred určených informácií podľa prvého pododseku písm. a) a b) tohto bodu.“;

c) v bode 9 sa druhý pododsek nahrádza takto:

„V kontexte článku 8 ods. 3a, článku 8 ods. 7a, článku 21 ods. 2 a prílohy IV majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúcich vymedzení pojmov uvedených v prílohe I. V kontexte článku 25 ods. 3 a 4 majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúcich vymedzení pojmov uvedených v prílohe I alebo V. V kontexte článku 8aa a prílohy III majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúcich vymedzení pojmov uvedených v prílohe III. V kontexte článku 8ac a prílohy V majú príslušné pojmy význam podľa zodpovedajúcich vymedzení pojmov uvedených v prílohe V.“;

d) dopĺňajú sa tieto body:

„26. „spoločná kontrola“ je administratívne zisťovanie, ktoré spoločne vykonávajú príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov, pričom je spojené s jednou alebo viacerými osobami, o ktoré majú príslušné orgány týchto členských štátov spoločný alebo dopĺňajúci sa záujem;

27. „porušenie ochrany údajov“ je porušenie bezpečnosti, ktoré vedie k zničeniu, strate, zmene alebo akémukoľvek prípadu nevhodného alebo neoprávneného prístupu, sprístupnenia alebo použitia informácií, okrem iného aj prenášaných, uchovávaných alebo inak spracúvaných osobných údajov, a to v dôsledku úmyselného protiprávneho konania, nedbanlivosti alebo z náhodných príčin. Porušenie ochrany údajov sa môže týkať dôvernosti, dostupnosti a integrity údajov.“

2. Vkladá sa tento článok:

„Článok 5a

Predvídateľná relevantnosť

1. Na účely žiadosti uvedenej v článku 5 sú požadované informácie predvídateľne relevantné, keď sa v čase podania žiadosti dožadujúci orgán domnieva, že v súlade s jeho vnútroštátnym právom existuje primeraná možnosť, že požadované informácie budú relevantné z hľadiska daňových záležitostí jedného alebo viacerých daňovníkov, či už ide o daňovníkov identifikovaných podľa mena/názvu alebo inak, a sú odôvodnené na účely zisťovania.
2. S cieľom preukázať predvídateľnú relevantnosť požadovaných informácií dožadujúci orgán poskytne dožiadanému orgánu aspoň tieto informácie:
 - a) daňový účel, na ktorý sa informácie požadujú, a
 - b) špecifikáciu požadovaných informácií na účely správy alebo presadzovania jeho vnútroštátneho práva.

3. Ak sa žiadosť uvedená v článku 5 týka skupiny daňovníkov, ktorých nie je možné identifikovať jednotlivo, dožadujúci orgán poskytne dožiadanému orgánu aspoň tieto informácie:

- a) podrobný popis skupiny;
- b) vysvetlenie uplatniteľných právnych predpisov a skutočností, na základe ktorých existuje dôvod domnievať sa, že daňovníci v skupine nedodrжали uplatniteľné právne predpisy;
- c) vysvetlenie, ako by požadované informácie pomohli pri určovaní toho, či daňovníci v skupine dodržiavajú predpisy; a
- d) v príslušných prípadoch skutočností a okolností súvisiace so zapojením tretej strany, ktorá aktívne prispela k potenciálnemu nedodržaniu uplatniteľných právnych predpisov daňovníkmi v skupine.“

3. V článku 6 sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Žiadosť uvedená v článku 5 môže obsahovať odôvodnenú žiadosť o administratívne zisťovanie. Ak sa dožiadaný orgán domnieva, že nie je potrebné žiadne administratívne zisťovanie, bezodkladne oznámi svoje dôvody dožadujúcemu orgánu.“

4. V článku 7 sa odsek 1 nahrádza takto:

„1. Dožiadany orgán poskytne informácie uvedené v článku 5 čo najrýchlejšie, najneskôr však do troch mesiacov odo dňa prijatia žiadosti. Ak však dožiadany orgán nemôže odpovedať na žiadosť v stanovenej lehote, bezodkladne a v každom prípade do troch mesiacov od prijatia žiadosti oznámi dožadujúcemu orgánu dôvody, pre ktoré nedodržel termín, a dátum, do ktorého bude pravdepodobne môcť odpovedať. Lehota nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov odo dňa prijatia žiadosti.

Ak však dožiadany orgán už tieto informácie má, je potrebné ich zaslať do dvoch mesiacov od uvedeného dátumu.“

5. V článku 7 sa vypúšťa odsek 5.

6. Článok 8 sa mení takto:

a) odseky 1 a 2 sa nahrádzajú takto:

„1. Príslušný orgán každého členského štátu oznamuje prostredníctvom automatickej výmeny príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu všetky informácie dostupné v súvislosti s rezidentmi tohto druhého členského štátu a týkajúce sa nasledujúcich osobitných kategórií príjmov a majetku, ktoré sa majú chápať v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov členského štátu, ktorý uvedené informácie oznamuje:

- a) príjmy zo závislej činnosti;
- b) tantiémy;
- c) produkty životného poistenia, na ktoré sa nevzťahujú iné právne nástroje Únie o výmene informácií ani iné podobné opatrenia;
- d) dôchodky;
- e) vlastníctvo nehnuteľného majetku a príjmy z nehnuteľného majetku;
- f) licenčné poplatky.

Za zdaňovacie obdobia začínajúce 1. januára 2024 alebo neskôr sa členské štáty usilujú zahrnúť do oznamovania informácií uvedených v prvom pododseku daňové identifikačné číslo (DIČ) rezidentov, pridelené členským štátom rezidencie.

Členské štáty každý rok informujú Komisiu aspoň o dvoch kategóriách príjmov a majetku uvedených v prvom pododseku, vzhľadom na ktoré oznamujú informácie týkajúce sa rezidentov iného členského štátu.

2. Do 1. januára 2024 členské štáty informujú Komisiu aspoň o štyroch kategóriách uvedených v odseku 1 prvom pododseku, vzhľadom na ktoré príslušný orgán každého členského štátu prostredníctvom automatickej výmeny oznamuje príslušnému orgánu ktoréhokoľvek iného členského štátu informácie týkajúce sa rezidentov tohto druhého členského štátu. Takéto informácie sa týkajú zdaňovacích období začínajúcich 1. januára 2025 alebo neskôr.“;

- b) v odseku 3 sa vypúšťa druhý pododsek.

7. Článok 8a sa mení takto:

a) v odseku 5 sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) pokiaľ ide o informácie vymieňané podľa odseku 1, bezodkladne po vydaní, zmene alebo obnovení cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia a najneskôr tri mesiace od uplynutia polovice kalendárneho roka, počas ktorého sa cezhraničné záväzné stanoviská alebo záväzné stanoviská k stanoveniu metódy ocenenia vydali, zmenili alebo obnovili;“;

b) v odseku 6 sa písmeno b) nahrádza takto:

„b) zhrnutie cezhraničných záväzných stanovísk alebo záväzných stanovísk k stanoveniu metódy ocenenia vrátane opisu príslušných podnikateľských činností alebo transakcií alebo súboru transakcií a akýchkoľvek iných informácií, ktoré by mohli príslušnému orgánu pomôcť pri posudzovaní potenciálneho daňového rizika, bez toho, aby to viedlo k porušeniu obchodného, priemyselného alebo profesijného tajomstva alebo k zverejneniu obchodného postupu alebo informácií, ktorých zverejnenie by odporovalo verejnému poriadku;“

8. Vkladá sa tento článok:

„Článok 8ac

Rozsah a podmienky povinnej automatickej výmeny informácií oznamovaných prevádzkovateľmi platforiem

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, ktorými sa od oznamujúcich prevádzkovateľov platforiem bude vyžadovať vykonávanie postupov hĺbkového preverovania a plnenie požiadaviek na oznamovanie stanovených v oddieloch II a III prílohy V. Každý členský štát zároveň zabezpečí účinné vykonávanie takýchto opatrení a ich dodržiavanie v súlade s oddielom IV prílohy V.
2. Príslušný orgán členského štátu, kde sa vykonalo oznamovanie v súlade s odsekom 1, podľa platných postupov hĺbkového preverovania a požiadaviek na oznamovanie uvedených v oddieloch II a III prílohy V oznamuje príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom podľa oddielu II odseku D prílohy V a v ktorom tento predávajúci poskytuje služby prenájmu nehnuteľností, a v každom prípade príslušnému orgánu členského štátu, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza, prostredníctvom automatickej výmeny a v lehote stanovenej v odseku 3 tieto informácie týkajúce sa predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu:

- a) názov, adresu sídla a DIČ oznamujúceho prevádzkovateľa platformy a prípadne jeho individuálne identifikačné číslo pridelené podľa odseku 4 prvého pododseku, ako aj obchodný názov platformy (obchodné názvy platforiem), v súvislosti s ktorou (ktorými) podáva oznamujúci prevádzkovateľ platformy príslušné oznámenie;
- b) meno a priezvisko predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, ak ide o fyzickú osobu, a obchodné meno predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, ak ide o subjekt;
- c) primárnu adresu;
- d) všetky DIČ predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu vrátane všetkých členských štátov, ktoré ho prideliť, alebo, ak DIČ neexistuje, miesto narodenia predávajúceho, ak ide o fyzickú osobu;
- e) obchodné registračné číslo predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, ak ide o subjekt;
- f) identifikačné číslo predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu pre DPH, ak je dostupné;
- g) dátum narodenia predávajúceho podliehajúci oznamovaniu, ak ide o fyzickú osobu;
- h) identifikátor finančného účtu, na ktorý sa vypláca alebo pripisuje odplata, pokiaľ je dostupný oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy a príslušný orgán členského štátu, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom v zmysle oddielu II odseku D prílohy V, neoznámil príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov, že neplánuje používať identifikátor finančného účtu na tento účel;

- i) ak sa meno držiteľa finančného účtu líši od mena predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, okrem identifikátora finančného účtu aj meno držiteľa finančného účtu, na ktorý sa vypláca alebo pripisuje odplata, pokiaľ je dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy, ako aj všetky ostatné finančné identifikačné informácie dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy týkajúce sa tohto držiteľa účtu;
- j) každý členský štát, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom podľa oddielu II odseku D prílohy V;
- k) celkovú odplatu vyplatenú alebo pripísanú počas jednotlivých štvrťrokov oznamovacieho obdobia a počet príslušných činností, za ktoré bola vyplatená alebo pripísaná;
- l) všetky poplatky, provízie alebo dane zrazené alebo účtované oznamujúcou platformou počas jednotlivých štvrťrokov oznamovacieho obdobia.

Ak predávajúci podliehajúci oznamovaniu poskytuje služby prenájmu nehnuteľného majetku, oznamujú sa tieto doplňujúce informácie:

- a) adresa každej položky na zozname nehnuteľností určená na základe postupov stanovených v oddiele II odseku E prílohy V a príslušné katastrálne číslo alebo jeho ekvivalent podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa nachádza, ak je k dispozícii;

- b) celková odplata vyplatená alebo pripísaná počas jednotlivých štvrt'rokov oznamovacieho obdobia a počet príslušných činností poskytnutých v súvislosti s každou položkou na zozname nehnuteľností;
 - c) počet dní prenájímania každej položky na zozname nehnuteľností počas oznamovacieho obdobia a druh každej položky na zozname nehnuteľností, ak sú tieto informácie k dispozícii.
3. Oznámenie podľa odseku 2 tohto článku sa uskutoční pomocou štandardného elektronického formátu uvedeného v článku 20 ods. 4 do dvoch mesiacov od skončenia oznamovacieho obdobia, s ktorým súvisia požiadavky na oznamovanie uplatniteľné na oznamujúceho prevádzkovateľa platformy. Prvé informácie sa oznamujú za oznamovacie obdobia od 1. januára 2023.
4. Na účely dodržania požiadaviek na oznamovanie podľa odseku 1 tohto článku každý členský štát stanoví potrebné pravidlá, ktorými sa od oznamujúceho prevádzkovateľa platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b) prílohy V požaduje registrácia v Únii. Príslušný orgán členského štátu registrácie pridelí tomuto oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy individuálne identifikačné číslo.

Členské štáty stanovujú pravidlá, na základe ktorých sa oznamujúci prevádzkovateľ platformy môže rozhodnúť zaregistrovať v súlade s pravidlami stanovenými v oddiele IV odseku F prílohy V na príslušnom orgáne jediného členského štátu. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia, ktorými sa bude vyžadovať, aby sa oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b) prílohy V, ktorého registrácia bola zrušená v súlade s oddielom IV odsekom F bodom 7 prílohy V, mohla opätovná registrácia povoliť len pod podmienkou, že orgánom dotknutého členského štátu poskytne primerané záruky, pokiaľ ide o jeho záväzok plniť požiadavky na oznamovanie v Únii vrátane prípadných nesplnených požiadaviek na oznamovanie.

Komisia prostredníctvom vykonávacích aktov stanoví praktické opatrenia nevyhnutné na registráciu a identifikáciu oznamujúcich prevádzkovateľov platforiem. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

5. Ak sa prevádzkovateľ platformy považuje za vylúčeného prevádzkovateľa platformy, príslušný orgán členského štátu, v ktorom sa o tom poskytol dôkaz v súlade s oddielom I odsekom A bodom 3 prílohy V, oznámi túto skutočnosť vrátane všetkých následných zmien príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov.

6. Komisia do 31. decembra 2022 zriadi centrálny register na zaznamenávanie informácií, ktoré sa majú oznamovať v súlade s odsekom 5 tohto článku a v súlade s oddielom IV odsekom F bodom 2 prílohy V. Uvedený centrálny register sa sprístupní príslušným orgánom všetkých členských štátov.
7. Komisia na základe odôvodnenej žiadosti členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy prostredníctvom vykonávacích aktov určí, či informácie, ktoré sa majú automaticky vymieňať podľa dohody medzi príslušnými orgánmi daného členského štátu a jurisdikciou mimo Únie, sú v zmysle oddielu I odseku A bodu 7 prílohy V rovnocenné s informáciami uvedenými v oddiele III odseku B prílohy V. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.

Členský štát, ktorý žiada o opatrenie uvedené v prvom pododseku, zašle Komisii odôvodnenú žiadosť.

Ak Komisia skonštatuje, že nemá k dispozícii všetky informácie potrebné na posúdenie žiadosti, do dvoch mesiacov od doručenia žiadosti kontaktuje dotknutý členský štát a spresní, ktoré dodatočné údaje požaduje. Keď má Komisia k dispozícii všetky informácie, ktoré považuje za potrebné, oznámi to do jedného mesiaca dožadujúcemu členskému štátu a príslušné informácie zašle výboru uvedenému v článku 26. ods. 2.

Keď Komisia koná z vlastnej iniciatívy, prijme vykonávací akt uvedený v prvom pododseku až po tom, ako členský štát uzavrel s jurisdikciou mimo Únie dohodu medzi ich príslušnými orgánmi, ktorá si vyžaduje automatickú výmenu informácií o predávajúcich, ktorí dosahujú príjmy z činností sprostredkovaných pomocou platforiem.

Pri určovaní toho, či sú informácie týkajúce sa príslušnej činnosti rovnocenné v zmysle prvého pododseku, Komisia náležite zohľadní rozsah, v akom režim, na ktorom sa takéto informácie zakladajú, zodpovedá režimu stanovenému v prílohe V, a to najmä pokiaľ ide o:

- i) vymedzenia pojmov oznamujúci prevádzkovateľ platformy, predávajúci podliehajúci oznamovaniu a príslušná činnosť;
- ii) postupy, ktoré sa uplatňujú na účely identifikácie predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu;
- iii) požiadavky na oznamovanie a
- iv) pravidlá a administratívne postupy, ktoré majú mať jurisdikcie mimo Únie zavedené, aby sa zabezpečilo účinné vykonávanie a dodržiavanie postupov hĺbkového preverovania a požiadaviek na oznamovanie, ktoré sú v takomto režime stanovené.

Rovnaký postup sa uplatňuje na určenie toho, že informácie už nie sú rovnocenné.“

9. Článok 8b sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Členské štáty poskytujú Komisii každoročne štatistické údaje o objeme automatických výmen podľa článku 8 ods. 1 a 3a, článkov 8aa a 8ac a aj informácie o administratívnych a ostatných relevantných nákladoch a prínosoch, ktoré súvisia s uskutočnenými výmenami, a akýchkoľvek prípadných zmenách týkajúcich sa daňových správ a tretích strán.“;

b) odsek 2 sa vypúšťa.

10. Článok 11 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. Vzhľadom na výmenu informácií uvedenú v článku 1 ods. 1 môže príslušný orgán členského štátu požiadať príslušný orgán iného členského štátu, aby úradníci poverení príslušným orgánom členského štátu a v súlade s procedurálnymi opatreniami stanovenými príslušným orgánom iného členského štátu:

a) boli prítomní v úradoch, v ktorých vykonávajú svoju činnosť správne orgány dožiadaného členského štátu;

- b) boli prítomní na administratívnych zisťovaniach vykonávaných na území dožiadaného členského štátu;
- c) sa v príslušných prípadoch zúčastnili na administratívnych zisťovaniach, ktoré vykonáva dožiadaný členský štát, prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov.

Dožiadaný orgán odpovie na žiadosť podľa prvého pododseku do 60 dní od doručenia žiadosti, aby potvrdil svoj súhlas alebo oznámil odôvodnené odmietnutie dožadujúcemu orgánu.

Ak sú požadované informácie obsiahnuté v dokumentoch, ku ktorým majú prístup úradníci dožiadaného orgánu, úradníci dožadujúceho orgánu dostanú kópie takýchto dokumentov.“;

- b) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Ak sú úradníci dožadujúceho orgánu prítomní počas administratívnych zisťovaní alebo sa na nich zúčastňujú prostredníctvom elektronických komunikačných prostriedkov, môžu klásť otázky jednotlivcom a nahliadať do záznamov podľa procedurálnych opatrení stanovených dožiadaným členským štátom.“

11. V článku 12 sa odsek 3 nahrádza takto:

„3. Príslušný orgán každého dotknutého členského štátu sa rozhodne, či sa chce zúčastniť na simultánných kontrolách. Orgánu, ktorý simultánnu kontrolu navrhol, do 60 dní od prijatia návrhu potvrdí svoj súhlas alebo oznámi odôvodnené odmietnutie.“

12. Vkladá sa tento oddiel:

„ODDIEL IIA

SPOLOČNÉ KONTROLY

Článok 12a

Spoločné kontroly

1. Príslušný orgán jedného alebo viacerých členských štátov môže požiadať príslušný orgán iného členského štátu (alebo iných členských štátov) o vykonanie spoločnej kontroly. Dožiadané príslušné orgány na žiadosť o spoločnú kontrolu odpovedia do 60 dní odo dňa doručenia žiadosti. Dožiadané príslušné orgány môžu žiadosť o spoločnú kontrolu zo strany príslušného orgánu niektorého členského štátu odmietnuť na základe opodstatnených dôvodov.

2. Spoločné kontroly vykonávajú vopred dohodnutým a koordinovaným spôsobom vrátane jazykového režimu príslušné orgány dožadujúceho a dožiadaného členského štátu, a to v súlade s právnymi predpismi a procedurálnymi požiadavkami členského štátu, v ktorom sa činnosti spoločnej kontroly vykonávajú. V každom členskom štáte, v ktorom sa vykonávajú činnosti spoločnej kontroly, vymenuje príslušný orgán tohto členského štátu zástupcu zodpovedného za dohľad nad spoločnou kontrolou a jej koordináciu v tomto členskom štáte.

Práva a povinnosti úradníkov členských štátov, ktorí sa zúčastňujú na spoločnej kontrole, ak sú prítomní na činnostiach vykonávaných v inom členskom štáte, sa stanovujú v súlade s právnymi predpismi toho členského štátu, v ktorom sa činnosti spoločnej kontroly vykonávajú. Úradníci iného členského štátu dodržiavajú právne predpisy členského štátu, v ktorom sa vykonávajú činnosti spoločnej kontroly, a nevykonávajú pritom žiadne právomoci, ktoré by prekračovali rozsah právomocí, ktoré im boli udelené podľa právnych predpisov ich členského štátu.

3. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, členský štát, v ktorom sa vykonávajú činnosti spoločnej kontroly, prijme potrebné opatrenia s cieľom:
- a) umožniť, aby úradníci iných členských štátov, ktorí sa zúčastňujú na činnostiach spoločnej kontroly, kládli jednotlivcom otázky a nahliadali do záznamov spolu s úradníkmi členského štátu, v ktorom sa činnosti spoločnej kontroly vykonávajú, podľa procedurálnych opatrení stanovených členským štátom, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú;
 - b) zabezpečiť, aby bolo možné posúdiť dôkazy získané počas činností spoločnej kontroly, okrem iného aj pokiaľ ide o ich prípustnosť, za rovnakých právnych podmienok ako v prípade kontroly vykonávanej v tomto členskom štáte, keď sa na ňom zúčastňujú len úradníci tohto členského štátu, a to aj počas akéhokoľvek postupu riešenia sťažnosti, preskúmania alebo odvolania; a
 - c) zabezpečiť, aby osoba(-y), na ktorú(-é) sa spoločná kontrola vzťahuje alebo dotýka, mala(-i) rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako v prípade kontroly, na ktorej sa zúčastňujú len úradníci tohto členského štátu, a to aj počas akéhokoľvek postupu riešenia sťažnosti, preskúmania alebo odvolania.

4. Ak príslušné orgány dvoch alebo viacerých členských štátov vykonávajú spoločnú kontrolu, usilujú sa dohodnúť na faktoch a okolnostiach, ktoré sú relevantné pre spoločnú kontrolu, a snažia sa dosiahnuť dohodu v súvislosti s daňovou situáciou kontrolovanej(-ých) osoby(-ôb) na základe výsledkov spoločnej kontroly. Zistenia spoločnej kontroly sa zahrnú do záverečnej správy. Otázky, na ktorých sa príslušné orgány dohodnú, sa zohľadnia v záverečnej správe a vezmú sa do úvahy v príslušných nástrojoch vydaných príslušnými orgánmi zúčastnených členských štátov po tejto spoločnej kontrole.

S výhradou prvého pododseku príslušné orgány členského štátu alebo ktorýkoľvek z jeho úradníkov konajú v nadväznosti na spoločnú kontrolu a všetky ďalšie postupy, ktoré sa v tomto členskom štáte uskutočnia, ako je napríklad rozhodnutie daňových orgánov, odvolacie konanie alebo s tým súvisiace vyrovnanie, v súlade s vnútroštátnym právom tohto členského štátu.

5. Kontrolovaná(-é) osoba(-y) musí(-ia) byť o výsledku spoločnej kontroly informovaná(-é), a to aj zaslaním kópie záverečnej správy do 60 dní od jej vydania.“

13. Článok 16 sa mení takto:

a) v odseku 1 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„1. Informácie oznamované medzi členskými štátmi v akejkoľvek podobe podľa tejto smernice podliehajú povinnosti zachovávať úradné tajomstvo a požívajú ochranu vzťahujúcu sa na podobné informácie podľa vnútroštátneho práva členského štátu, ktorý ich prijal. Takéto informácie sa môžu použiť na posúdenie, správu a presadzovanie vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní uvedených v článku 2, ako aj DPH a iných nepriamych daní.“;

b) odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. S povolením príslušného orgánu členského štátu, ktorý oznamuje informácie podľa tejto smernice, a len ak to umožňuje vnútroštátne právo členského štátu príslušného orgánu, ktorý tieto informácie prijíma, sa informácie a dokumenty prijaté podľa tejto smernice môžu použiť na iné účely, než sú účely uvedené v odseku 1. Takéto povolenie sa udeľuje, ak sa informácie môžu použiť na podobné účely v členskom štáte príslušného orgánu, ktorý tieto informácie oznamuje.“

Príslušný orgán každého členského štátu môže oznámiť príslušným orgánom všetkých ostatných členských štátov zoznam iných účelov, než sa uvádzajú v odseku 1, na ktoré sa informácie a dokumenty môžu použiť v súlade s jeho vnútroštátnym právom. Príslušný orgán, ktorý informácie a dokumenty prijíma, môže prijaté informácie a dokumenty použiť na akékoľvek účely uvedené oznamujúcim členským štátom bez povolenia uvedeného v prvom pododseku tohto odseku.“

14. Článok 20 sa mení takto:

a) v odseku 2 sa prvý pododsek nahrádza takto:

„2. Štandardný formulár uvedený v odseku 1 obsahuje minimálne tieto informácie, ktoré má poskytnúť dožadujúci orgán:

- a) totožnosť osoby, ktorá sa podrobuje prevereniu alebo zisťovaniu, a v prípade žiadostí týkajúcich sa skupín, ako sa uvádzajú v článku 5a ods. 3, podrobný opis skupiny;
- b) daňový účel, na ktorý sa informácie požadujú.“;

b) odseky 3 a 4 sa nahrádzajú takto:

- „3. Spontánne vymieňané informácie podľa článku 9 a potvrdenie o ich prijatí podľa článku 10, žiadosti o administratívne oznámenia podľa článku 13, informácie, ktoré predstavujú spätnú väzbu podľa článku 14, a oznámenia podľa článku 16 ods. 2 a 3 a článku 24 ods. 2 sa posielajú prostredníctvom štandardných formulárov, ktoré Komisia prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.
4. Automatická výmena informácií podľa článkov 8 a 8ac sa vykonáva prostredníctvom štandardného elektronického formátu, ktorý sa používa s cieľom zjednodušiť takúto automatickú výmenu a ktorý Komisia prijme v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.“

15. V článku 21 sa dopĺňa tento odsek:

„7. Komisia vyvinie bezpečné centrálné rozhranie na administratívnu spoluprácu v oblasti daní, v ktorom členské štáty komunikujú prostredníctvom štandardných formulárov podľa článku 20 ods. 1 a 3, a poskytuje preň technickú a logistickú podporu. K tomuto rozhraniu majú prístup príslušné orgány všetkých členských štátov. Na účely zberu štatistických údajov má Komisia prístup k informáciám o výmenách zaznamenaným v rozhraní, ktoré je možné extrahovať automaticky. Komisia má prístup len k anonymným a súhrnným údajom. Prístupom, ktorý má Komisia, nie je dotknutá povinnosť členských štátov poskytovať štatistické údaje o výmenách informácií v súlade s článkom 23 ods. 4.

Komisia stanoví nevyhnutné praktické opatrenia prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom uvedeným v článku 26 ods. 2.“

16. V článku 22 sa odsek 1a nahrádza takto:

„1a. Na účely vykonávania a presadzovania právnych predpisov členských štátov, ktorými sa uvádza do účinnosti táto smernica, a na zabezpečenie fungovania administratívnej spolupráce v nej stanovenej členské štáty stanovia v právnom predpise prístup daňových orgánov k mechanizmom, postupom, dokumentom a informáciám uvedeným v článkoch 13, 30, 31, 32a a 40 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849*.

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (Ú. v. EÚ L 141, 5.6.2015, s. 73).“

17. V článku 23a sa odsek 2 nahrádza takto:

„2. Informácie, ktoré oznamujú členské štáty Komisii podľa článku 23, ako aj akékoľvek správy alebo dokumenty, ktoré Komisia vypracúva s použitím takýchto informácií, sa môžu postúpiť iným členským štátom. Na takto postúpené informácie sa vzťahuje povinnosť zachovávať úradné tajomstvo, ako aj ochrana rozšírená na podobné informácie podľa vnútroštátneho práva členského štátu, ktorý tieto informácie prijal.

Správy a dokumenty vypracované Komisiou, ktoré sú uvedené v prvom pododseku, môžu členské štáty použiť len na analytické účely a nesmú ich zverejniť ani sprístupniť žiadnej inej osobe alebo orgánu bez výslovného súhlasu Komisie.

Bez ohľadu na prvý a druhý pododsek môže Komisia raz ročne zverejniť anonymizované súhrny štatistických údajov, ktoré jej členské štáty oznámili v súlade s článkom 23 ods. 4.“

18. Článok 25 sa nahrádza takto:

Článok 25

Ochrana údajov

- „1. Každá výmena informácií podľa tejto smernice podlieha nariadeniu Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679*.

Na účely správneho uplatňovania tejto smernice však členské štáty obmedzia rozsah povinností a práv ustanovených v článku 13, článku 14 ods. 1 a článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 v takej miere, aká je potrebná na ochranu záujmov uvedených v článku 23 ods. 1 písm. e) uvedeného nariadenia.

2. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725** sa uplatňuje na každé spracúvanie osobných údajov podľa tejto smernice inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie. Na účely správneho uplatňovania tejto smernice sa však rozsah povinností a práv stanovených v článku 15, článku 16 ods. 1 a článkoch 17 až 21 nariadenia (EÚ) 2018/1725 obmedzí do takej miery, aká je potrebná na ochranu záujmov uvedených v článku 25 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia.

3. Oznamujúce finančné inštitúcie, sprostredkovatelia, oznamujúci prevádzkovatelia platforiem a príslušné orgány členských štátov sa pri stanovovaní účelov a prostriedkov spracúvania osobných údajov v zmysle nariadenia (EÚ) 2016/679 považujú za prevádzkovateľov údajov, či už konajú samostatne alebo spoločne.
4. Bez ohľadu na odsek 1 každý členský štát zabezpečí, aby každá oznamujúca finančná inštitúcia, sprostredkovateľ alebo oznamujúci prevádzkovateľ platformy (podľa okolností), ktorí patria do jeho jurisdikcie:
 - a) informovali každú dotknutú fyzickú osobu, že informácie, ktoré sa jej týkajú, sa budú zbierať a prenášať v súlade s touto smernicou; a
 - b) poskytnú každej dotknutej fyzickej osobe všetky informácie, na ktoré má fyzická osoba právo od prevádzkovateľa údajov tak, aby mala fyzická osoba dostatok času uplatniť svoje práva na ochranu údajov, a v každom prípade pred oznámením týchto informácií.

Bez ohľadu na písmeno b) prvého pododseku každý členský štát stanoví pravidlá, podľa ktorých sú oznamujúci prevádzkovatelia platforiem povinní informovať predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu o oznámenej odplate.

5. Informácie spracované v súlade s touto smernicou sa uchovávajú len tak dlho, ako je potrebné na splnenie účelov tejto smernice, a v každom prípade v súlade s vnútroštátnymi pravidlami jednotlivých prevádzkovateľov údajov týkajúcimi sa premlčania.
6. Členský štát, v ktorom došlo k porušeniu ochrany údajov, toto porušenie a všetky následné nápravné opatrenia bezodkladne oznámi Komisii. Komisia bezodkladne informuje všetky členské štáty o porušení ochrany údajov, ktoré jej bolo oznámené alebo o ktorom vie, ako aj o každom nápravnom opatrení.

Každý členský štát môže pozastaviť výmenu informácií vo vzťahu k členskému štátu alebo členským štátom, v ktorých došlo k porušeniu ochrany údajov, a to písomným oznámením Komisii a dotknutému členskému štátu alebo členským štátom. Takéto pozastavenie má okamžitý účinok.

Členský štát alebo členské štáty, v ktorých došlo k porušeniu ochrany údajov, toto porušenie ochrany údajov vyšetria, zastavia a napravia a písomným oznámením Komisii požiadajú o pozastavenie prístupu k sieti CCN na účely tejto smernice, ak porušenie ochrany údajov nemôže byť okamžite a náležite zastavené. Komisia na základe takejto žiadosti pozastaví prístup takéhoto členského štátu alebo členských štátov k sieti CCN na účely tejto smernice.

Po oznámení nápravy porušenia ochrany údajov zo strany členského štátu, v ktorom došlo k porušeniu ochrany údajov, Komisia obnoví prístup dotknutého členského štátu alebo členských štátov k sieti CCN na účely tejto smernice. V prípade, ak jeden alebo viacero členských štátov požiada Komisiu, aby spoločne overili, či bola náprava porušenia ochrany údajov úspešná, Komisia po takomto overení obnoví prístup takéhoto členského štátu alebo členských štátov k sieti CCN na účely tejto smernice.

Ak dôjde k porušeniu ochrany údajov v centrálnom registri alebo sieti CCN na účely tejto smernice a ak tým môže byť dotknutá výmena informácií medzi členskými štátmi prostredníctvom siete CCN, Komisia o tomto porušení ochrany údajov a všetkých prijatých nápravných opatreniach bez zbytočného odkladu informuje členské štáty. Takéto nápravné opatrenia môžu zahŕňať pozastavenie prístupu k centrálnemu registru alebo sieti CCN na účely tejto smernice, kým nedôjde k náprave porušenia ochrany údajov.

7. Členské štáty sa s pomocou Komisie dohodnú na praktických opatreniach potrebných na vykonávanie tohto článku, a to vrátane procesov riadenia pre prípad porušenia ochrany údajov, ktoré sú zosúladené s medzinárodne uznávanými osvedčenými postupmi a v prípade potreby vrátane dohody medzi spoločnými prevádzkovateľmi údajov, dohody medzi sprostredkovateľmi a prevádzkovateľmi údajov alebo ich vzorov.

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

** Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).“

19. Článok 25a sa nahrádza takto:

„Článok 25a

Sankcie

Členské štáty stanovujú pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a v súvislosti s článkami 8aa, 8ab a 8ac a prijímajú všetky potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

20. Dopĺňa sa príloha V, ktorej znenie sa uvádza v prílohe k tejto smernici.

Článok 2

1. Členské štáty do 31. decembra 2022 prijímajú a uverejňujú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Uvedené ustanovenia uplatňujú od 1. januára 2023.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Odchyľne od odseku 1 tohto článku členské štáty prijímú a uverejnia do 31. decembra 2023 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 1 bodom 1 písmenom d) tejto smernice, pokiaľ ide o článok 3 bod 26 smernice 2011/16/EÚ, a s článkom 1 bodom 12 tejto smernice, pokiaľ ide o oddiel IIa smernice 2011/16/EÚ. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Uvedené ustanovenia uplatňujú najneskôr od 1. januára 2024.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

3. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V ...

*Za Radu
predseda*

PRÍLOHA

„PRÍLOHA V

POSTUPY HLĚBKOVÉHO PREVEROVANIA, POŽIADAVKY NA OZNAMOVANIE A INÉ PRAVIDLÁ PRE PREVÁDZKOVATEĽOV PLATFORIEM

V tejto prílohe sa stanovujú postupy hĺbkového preverovania, požiadavky na oznamovanie a iné pravidlá, ktoré majú uplatňovať oznamujúci prevádzkovatelia platforiem s cieľom umožniť členským štátom oznamovať informácie uvedené v článku 8ac tejto smernice prostredníctvom automatickej výmeny.

V tejto prílohe sa stanovujú aj pravidlá a administratívne postupy, ktoré zavedú členské štáty, aby sa zabezpečilo účinné vykonávanie a dodržiavanie postupov hĺbkového preverovania a požiadaviek na oznamovanie, ktoré sú v nej stanovené.

ODDIEL I

VYMEDZENÉ POJMY

Tieto pojmy majú význam, ktorý je uvedený nižšie:

A. Oznamujúci prevádzkovatelia platforiem

1. „Platforma“ je každý softvér vrátane webového sídla alebo jeho časti a aplikácií, okrem iného aj mobilných aplikácií, ktorý je prístupný používateľom a ktorý predávajúcim umožňuje spojiť sa s inými používateľmi s cieľom vykonať, priamo alebo nepriamo, príslušnú činnosť v prospech týchto používateľov. Zahŕňa aj všetky postupy na výber a zaplatenie odplaty v súvislosti s príslušnou činnosťou.

Pojem „platforma“ nezahŕňa softvér, ktorý bez akéhokoľvek ďalšieho zásahu do vykonania príslušnej činnosti umožňuje výlučne niektorú z týchto činností:

- a) spracovanie platieb v súvislosti s príslušnou činnosťou;
- b) zaradenie príslušnej činnosti do ponuky alebo jej inzerciu zo strany používateľov;
- c) presmerovanie alebo prenesenie používateľov na platformu.

2. „Prevádzkovateľ platformy“ je subjekt, ktorý uzatvára zmluvy s predávajúcimi, aby im sprístupnil celú platformu alebo jej časť.
3. „Vylúčený prevádzkovateľ platformy“ je prevádzkovateľ platformy, ktorý príslušnému orgánu členského štátu, ktorému by inak v súlade s pravidlami stanovenými v oddiele III odseku A bodoch 1 až 3 musel oznamovať informácie, vopred a každoročne uspokojivo preukáže, že celý obchodný model platformy je taký, že nemá predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu.
4. „Oznamujúci prevádzkovateľ platformy“ je každý prevádzkovateľ platformy, okrem vylúčeného prevádzkovateľa platformy, ktorý sa nachádza v niektorej z týchto situácií:
 - a) je rezidentom na daňové účely v členskom štáte, alebo ak takýto prevádzkovateľ platformy nie je rezidentom na daňové účely v členskom štáte, spĺňa niektorú z týchto podmienok:
 - i) je zaregistrovaný podľa právnych predpisov členského štátu;
 - ii) miesto jeho vedenia (vrátane skutočného vedenia) je v členskom štáte;
 - iii) má stálu prevádzkareň v členskom štáte a nie je kvalifikovaným prevádzkovateľom platformy mimo Únie;

- b) nie je rezidentom v členskom štáte na daňové účely, nie je v ňom zaregistrovaný, nemá v ňom miesto vedenia a ani v členskom štáte nemá stálu prevádzkareň, ale sprostredkúva vykonávanie príslušnej činnosti zo strany predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu alebo príslušnú činnosť zahŕňajúcu prenájom nehnuteľností nachádzajúcich sa v členskom štáte a nie je kvalifikovaným prevádzkovateľom platformy mimo Únie.
5. „Kvalifikovaný prevádzkovateľ platformy mimo Únie“ je prevádzkovateľ platformy, ktorého všetky príslušné činnosti, ktoré sprostredkúva, sú zároveň kvalifikovanými príslušnými činnosťami, pričom je rezidentom na daňové účely v kvalifikovanej jurisdikcii mimo Únie, alebo ak prevádzkovateľ platformy nie je rezidentom na daňové účely v kvalifikovanej jurisdikcii mimo Únie, spĺňa niektorú z týchto podmienok:
- a) je zaregistrovaný podľa právnych predpisov kvalifikovanej jurisdikcie mimo Únie alebo
 - b) miesto jeho vedenia (vrátane skutočného vedenia) je v kvalifikovanej jurisdikcii mimo Únie.
6. „Kvalifikovaná jurisdikcia mimo Únie“ je jurisdikcia mimo Únie, ktorá má uzavretú platnú dohodu príslušných kompetentných orgánov s príslušnými orgánmi všetkých členských štátov, ktoré sú identifikované ako jurisdikcie podliehajúce oznamovaniu v zozname uverejnenom jurisdikciou mimo Únie.

7. „Platná dohoda príslušných kompetentných orgánov“ je dohoda medzi príslušnými orgánmi členského štátu a jurisdikcie mimo Únie, ktorou sa vyžaduje automatická výmena informácií rovnocenných s informáciami uvedenými v oddiele III odseku B tejto prílohy, ako sa potvrdzuje vo vykonávacom akte v súlade s článkom 8ac ods. 7.
8. „Príslušná činnosť“ je činnosť vykonávaná za odplatu, pričom môže ísť o ktorúkoľvek z týchto činností:
- a) prenájom nehnuteľného majetku vrátane nehnuteľností určených na bývanie aj nehnuteľností určených na podnikanie, ako aj akéhokoľvek iného nehnuteľného majetku a parkovacích miest;
 - b) osobné služby;
 - c) predaj tovaru;
 - d) požičiavanie akýchkoľvek dopravných prostriedkov.

Pojem „príslušná činnosť“ nezahŕňa činnosť, ktorú predávajúci vykonáva ako zamestnanec oznamujúceho prevádzkovateľa platformy alebo subjektu prepojeného s prevádzkovateľom platformy.

9. „Kvalifikované príslušné činnosti“ sú všetky príslušné činnosti, na ktoré sa vzťahuje automatická výmena podľa platnej dohody príslušných kompetentných orgánov.

10. „Odplata“ je odmena v akejkol'vek forme, bez akýchkoľvek poplatkov, provízií a daní zrazených alebo účtovaných zo strany oznamujúceho prevádzkovateľa platformy, ktorá sa vypláca alebo pripisuje predávajúcemu v súvislosti s príslušnou činnosťou, pričom prevádzkovateľ platformy pozná výšku tejto odmeny alebo ju dokáže primerane určiť.
11. „Osobná služba“ je služba zahŕňajúca prácu vyjadrenú v časových jednotkách alebo úlohách vykonávanú jednou alebo viacerými fyzickými osobami, ktoré konajú nezávisle alebo v mene určitého subjektu, pričom táto služba sa poskytuje na žiadosť používateľa a vykonáva sa buď online, alebo osobne offline po tom, ako bola sprostredkovaná prostredníctvom platformy.

B. Predávajúci podliehajúci oznamovaniu

1. „Predávajúci“ je používateľ platformy, či už ide o fyzickú osobu alebo subjekt, ktorý je v ktoromkoľvek okamihu v rámci oznamovacieho obdobia zaregistrovaný na platforme a vykonáva príslušnú činnosť.
2. „Aktívny predávajúci“ je každý predávajúci, ktorý počas oznamovacieho obdobia poskytuje príslušnú činnosť alebo sa mu v súvislosti s príslušnou činnosťou počas oznamovacieho obdobia vypláca alebo pripisuje odplata.
3. „Predávajúci podliehajúci oznamovaniu“ je každý aktívny predávajúci, okrem vylúčeného predávajúceho, ktorý je rezidentom v členskom štáte alebo prenajal nehnuteľnosť, ktorá sa nachádza v členskom štáte.

4. „Vylúčený predávajúci“ je každý predávajúci:
- a) ktorý je vládny subjektom;
 - b) ktorý je subjektom, s ktorého akciami sa pravidelne obchoduje na etablovanom trhu s cennými papiermi, alebo subjektom prepojeným so subjektom, s ktorého akciami sa pravidelne obchoduje na etablovanom trhu s cennými papiermi;
 - c) ktorý je subjektom, ktorému prevádzkovateľ platformy počas oznamovacieho obdobia sprostredkoval viac ako 2 000 príslušných činností spočívajúcich v prenájme nehnuteľného majetku zo zoznamu nehnuteľností, alebo
 - d) ktorému prevádzkovateľ platformy počas oznamovacieho obdobia sprostredkoval menej ako 30 príslušných činností spočívajúcich v predaji tovaru, za ktorý celková vyplatená alebo pripísaná suma odplaty neprekročila 2 000 EUR.

C. Vymedzenia ďalších pojmov

1. „Subjekt“ je právnická osoba alebo právny subjekt, ako napríklad spoločnosť, osobná obchodná spoločnosť, zverenecký fond alebo nadácia. Subjekt je „subjektom prepojeným“ s iným subjektom, ak jeden z týchto subjektov ovláda ten druhý, alebo ak sú obidva subjekty ovládané rovnakým subjektom. Na tento účel sa ovládaním rozumie priame alebo nepriame vlastníctvo viac ako 50 % hlasovacích práv a podielu na danom subjekte. Pri nepriamej účasti sa splnenie požiadavky na držbu viac ako 50 % vlastníckych práv ku kapitálu druhého subjektu určuje vynásobením podielov účasti v dcérskych spoločnostiach nižších úrovní. Osoba s viac ako 50 % hlasovacích práv sa považuje za držiteľa 100 % hlasovacích práv.
2. „Vládny subjekt“ je vláda členského štátu alebo inej jurisdikcie, akýkoľvek podradený politický útvar členského štátu alebo inej jurisdikcie (čo zahŕňa štát, provinciu, okres alebo samosprávu), alebo akákoľvek agentúra či pomocná organizácia, ktorá je v úplnom vlastníctve členského štátu alebo inej jurisdikcie, alebo jedného či viacerých z uvedených subjektov (každý takýto subjekt je „vládnym subjektom“).
3. „DIČ“ je daňové identifikačné číslo, vydané členským štátom, alebo jeho funkčný ekvivalent, ak daňové identifikačné číslo neexistuje.
4. „Identifikačné číslo pre DPH“ je jedinečné číslo určené na identifikáciu zdaniteľnej osoby alebo nezdaniteľnej právnickej osoby, ktorá je registrovaná na účely dane z pridanej hodnoty.

5. „Primárna adresa“ je adresa primárneho miesta bydliska predávajúceho, ak ide o fyzickú osobu, ako aj adresa sídla predávajúceho, ak ide o subjekt.
6. „Oznamovacie obdobie“ je kalendárny rok, za ktorý sa vykonáva oznamovanie podľa oddielu III.
7. „Zoznam nehnuteľností“ označuje všetky jednotky nehnuteľného majetku, ktoré sa nachádzajú na rovnakej fyzickej adrese, sú vo vlastníctve toho istého vlastníka a ktoré ten istý predávajúci ponúka na prenájom prostredníctvom platformy.
8. „Identifikátor finančného účtu“ je jedinečné identifikačné číslo alebo referenčné označenie bankového účtu alebo iného podobného účtu platobných služieb, na ktorý sa platí alebo pripisuje odplata, a ktoré má k dispozícii prevádzkovateľ platformy.
9. „Tovar“ je každý hmotný majetok.

ODDIEL II

POSTUPY HLBKOVÉHO PREVEROVANIA

S cieľom identifikovať predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu sa uplatňujú nasledujúce postupy.

A. Predávajúci nepodliehajúci preskúmaniu

Na účely stanovenia toho, či predávajúceho, ktorý je subjektom, možno považovať za vylúčeného predávajúceho, ako sa vymedzuje v oddiele I odseku B bode 4 písm. a) a b), môže oznamujúci prevádzkovateľ platformy využiť verejne dostupné informácie alebo potvrdenie od predávajúceho, ktorý je subjektom.

Na účely stanovenia toho, či predávajúceho možno považovať za vylúčeného predávajúceho, ako sa vymedzuje v oddiele I odseku B bode 4 písm. c) a d), môže oznamujúci prevádzkovateľ platformy využiť svoje záznamy, ktoré má k dispozícii.

B. Zber informácií o predávajúcom

1. O každom predávajúcom, ktorý je fyzickou osobou a nie je vylúčeným predávajúcim, zbiera oznamujúci prevádzkovateľ platformy tieto informácie:

- a) meno a priezvisko;

- b) primárnu adresu;
 - c) všetky DIČ pridelené uvedenému predávajúcemu, vrátane všetkých členských štátov, ktoré DIČ prideliť, a ak DIČ neexistuje, miesto narodenia uvedeného predávajúceho;
 - d) identifikačné číslo uvedeného predávajúceho pre DPH, ak je k dispozícii;
 - e) dátum narodenia.
2. O každom predávajúcom, ktorý je subjektom a nie je vylúčeným predávajúcim, zbiera oznamujúci prevádzkovateľ platformy tieto informácie:
- a) obchodné meno;
 - b) primárnu adresu;
 - c) všetky DIČ pridelené uvedenému predávajúcemu vrátane všetkých členských štátov, ktoré DIČ prideliť;
 - d) identifikačné číslo uvedeného predávajúceho pre DPH, ak je k dispozícii;
 - e) obchodné registračné číslo;
 - f) informácie o existencii akejkoľvek stálej prevádzkarne v Únii, prostredníctvom ktorej sa vykonávajú príslušné činnosti, ak sú dostupné, s uvedením každého príslušného členského štátu, v ktorom sa takáto stála prevádzkareň nachádza.

3. Bez ohľadu na odsek B body 1 a 2 sa od oznamujúceho prevádzkovateľa platformy nevyžaduje zber informácií uvedených v odseku B bode 1 písm. b) až e) a v odseku B bode 2 písm. b) až f), ak využíva priame potvrdenie totožnosti a rezidencie predávajúceho prostredníctvom identifikačnej služby, ktorú poskytuje členský štát alebo Únia s cieľom určiť totožnosť a daňovú rezidenciu predávajúceho.
4. Bez ohľadu na odsek B bod 1 písm. c) a odsek B bod 2 písm. c) a e) sa od oznamujúceho prevádzkovateľa platformy nevyžaduje zbierať DIČ alebo obchodné registračné číslo v prípade, že nastala jedna z týchto situácií:
 - a) členský štát rezidencie predávajúceho neprideluje predávajúcemu DIČ alebo obchodné registračné číslo;
 - b) členský štát rezidencie predávajúceho nevyžaduje, aby sa zbieralo DIČ pridelené predávajúcemu.

C. Overovanie informácií o predávajúcom

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy overí spoľahlivosť informácií zozbieraných podľa odseku A, odseku B bodu 1, odseku B bodu 2 písm. a) až e) a odseku E na základe všetkých informácií a dokumentov, ktoré má k dispozícii vo svojich záznamoch, ako aj prostredníctvom akéhokoľvek elektronického rozhrania, ktoré bezplatne sprístupňuje členský štát alebo Únia s cieľom overiť platnosť DIČ a/alebo identifikačného čísla pre DPH.
2. Bez ohľadu na odsek C bod 1 oznamujúci prevádzkovateľ platformy môže na účely vykonania postupov hĺbkového preverovania podľa odseku F bodu 2 overiť spoľahlivosť informácií zozbieraných podľa odseku A, odseku B bodu 1, odseku B bodu 2 písm. a) až e) a odseku E na základe informácií a dokumentov, ktoré má k dispozícii vo svojich záznamoch umožňujúcich elektronické vyhľadávanie.

3. Uplatňujúc odsek F bod 3 písm. b) a bez ohľadu na odsek C body 1 a 2 v prípadoch, keď má oznamujúci prevádzkovateľ platformy dôvod domnievať sa, že niektorá informácia opísaná v odseku B alebo v odseku E môže byť vzhľadom na informácie, ktoré poskytol príslušný orgán členského štátu v žiadosti týkajúcej sa konkrétneho predávajúceho, nepresná, požiada predávajúceho, aby opravil informácie, v prípade ktorých sa zistila nesprávnosť, a predložil podporné doklady, údaje alebo informácie, ktoré sú spoľahlivé a pochádzajú z nezávislých zdrojov, napríklad:

a) platný identifikačný doklad vydaný štátnou správou;

b) najnovšie osvedčenie o daňovej rezidencii.

D. Určenie členského štátu alebo členských štátov rezidencie predávajúceho na účely tejto smernice

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy považuje predávajúceho za rezidenta v členskom štáte, v ktorom má predávajúci primárnu adresu. Ak sa členský štát, ktorý prideliť DIČ, líši od členského štátu, v ktorom má predávajúci primárnu adresu, oznamujúci prevádzkovateľ platformy považuje predávajúceho aj za rezidenta v členskom štáte vydania DIČ. Ak predávajúci poskytol informácie o existencii stálej prevádzkarne podľa odseku B bodu 2 písm. f), oznamujúci prevádzkovateľ platformy považuje predávajúceho aj za rezidenta v príslušnom členskom štáte, ktorý uviedol predávajúci.

2. Bez ohľadu na odsek D bod 1 oznamujúci prevádzkovateľ platformy považuje predávajúceho za rezidenta v každom z členských štátov potvrdených prostredníctvom elektronickej identifikačnej služby, ktorú poskytuje členský štát alebo Únia podľa odseku B bodu 3.

E. Zber informácií o prenajatom nehnuteľnom majetku

Ak sa predávajúci podieľa na príslušnej činnosti, ktorá zahŕňa prenájom nehnuteľného majetku, oznamujúci prevádzkovateľ platformy zbiera adresu všetkých položiek na zozname nehnuteľností a príslušné katastrálne číslo alebo jeho ekvivalent podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa nachádza, ak bolo pridelené. Ak oznamujúci prevádzkovateľ platformy sprostredkoval tomu istému predávajúcemu, ktorý je subjektom, viac ako 2 000 príslušných činností spočívajúcich v prenájme položky na zozname nehnuteľností, zbiera podporné doklady, údaje alebo informácie o tom, že položku na zozname nehnuteľností vlastní ten istý vlastník.

F. Časový rámec a platnosť postupov hĺbkového preverovania

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy dokončí postupy hĺbkového preverovania stanovené v odsekoch A až E do 31. decembra daného oznamovacieho obdobia.
2. Bez ohľadu na odsek F bod 1 sa v prípade predávajúcich, ktorí boli na platforme zaregistrovaní od 1. januára 2023 alebo od dátumu, keď sa subjekt stal oznamujúcim prevádzkovateľom platformy, od oznamujúceho prevádzkovateľa platformy požaduje, aby postupy hĺbkového preverovania stanovené v odsekoch A až E dokončil do 31. decembra druhého oznamovacieho obdobia.
3. Bez ohľadu na odsek F bod 1 môže oznamujúci prevádzkovateľ platformy využiť postupy hĺbkového preverovania vykonané za predchádzajúce oznamovacie obdobia, ak:
 - a) informácie o predávajúcom vyžadované v odseku B bodoch 1 a 2 boli buď zozbierané a overené, alebo potvrdené v priebehu posledných 36 mesiacov, a
 - b) oznamujúci prevádzkovateľ platformy nemá dôvod domnievať sa, že informácie zozbierané podľa odsekov A, B a E sú nespoľahlivé alebo nesprávne.

G. Uplatňovanie postupov hĺbkového preverovania len na aktívnych predávajúcich

Oznamujúci prevádzkovateľ platformy sa môže rozhodnúť, že postupy hĺbkového preverovania podľa odsekov A až F vykoná len v prípade aktívnych predávajúcich.

H. Vykonanie postupov hĺbkového preverovania tretími stranami

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy môže splniť povinnosti týkajúce sa hĺbkového preverovania stanovené v tomto oddiele prostredníctvom tretej strany, ktorá je poskytovateľom služieb, ale zodpovednosť za splnenie týchto povinností nesie oznamujúci prevádzkovateľ platformy.
2. V prípade, že prevádzkovateľ platformy plní povinnosti týkajúce sa hĺbkového preverovania v mene oznamujúceho prevádzkovateľa platformy so zreteľom na rovnakú platformu podľa odseku H bodu 1, tento prevádzkovateľ platformy vykoná postupy hĺbkového preverovania v súlade s pravidlami stanovenými v tomto oddiele. Za povinnosti týkajúce sa hĺbkového preverovania nesie zodpovednosť oznamujúci prevádzkovateľ platformy.

ODDIEL III
POŽIADAVKY NA OZNAMOVANIE

A. Časový rámec a spôsob oznamovania

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. a) oznámi príslušnému orgánu členského štátu určeného v súlade s oddielom I odsekom A bodom 4 písm. a) informácie stanovené v odseku B tohto oddielu za dané oznamovacie obdobie najneskôr do 31. januára roku nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom bol predávajúci identifikovaný ako predávajúci podliehajúci oznamovaniu. Ak je oznamujúcich prevádzkovateľov platformy viac, ktorýkoľvek z nich je vyňatý z oznamovania uvedených informácií, ak má dôkaz podľa vnútroštátneho práva o tom, že tie isté informácie už oznámil iný oznamujúci prevádzkovateľ platformy.

2. Ak oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. a) spĺňa niektorú z podmienok, ktoré sa v ňom uvádzajú, vo viacerých členských štátoch, zvolí si jeden z týchto členských štátov, v ktorom splní požiadavky na oznamovanie stanovené v tomto oddiele. Takýto oznamujúci prevádzkovateľ platformy oznámi informácie uvedené v odseku B tohto oddielu za dané oznamovacie obdobie príslušnému orgánu zvoleného členského štátu určeného v súlade s oddielom IV odsekom E najneskôr do 31. januára roku nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom bol predávajúci identifikovaný ako predávajúci podliehajúci oznamovaniu. Ak je oznamujúcich prevádzkovateľov platformy viac, ktorýkoľvek z nich je vyňatý z oznamovania informácií, ak má dôkaz podľa vnútroštátneho práva o tom, že tie isté informácie už oznámil iný oznamujúci prevádzkovateľ platformy v inom členskom štáte.
3. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b) oznámi informácie uvedené v odseku B tohto oddielu za dané oznamovacie obdobie príslušnému orgánu členského štátu registrácie určenému v súlade s oddielom IV odsekom F bodom 1 najneskôr do 31. januára roku nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom bol predávajúci identifikovaný ako predávajúci podliehajúci oznamovaniu.

4. Bez ohľadu na odsek A bod 3 tohto oddielu oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b) nie je povinný poskytovať informácie uvedené v odseku B tohto oddielu o kvalifikovaných príslušných činnostiach, na ktoré sa vzťahuje platná dohoda príslušných kompetentných orgánov, v ktorej sa už stanovuje automatická výmena rovnocenných informácií s niektorým členským štátom o predávajúcich podliehajúcich oznamovaniu, ktorí sú rezidentmi v tomto členskom štáte.
5. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy poskytne informácie stanovené v odseku B bodoch 2 a 3 aj predávajúcemu podliehajúcemu oznamovaniu, ktorého sa týkajú, a to najneskôr do 31. januára roku nasledujúceho po kalendárnom roku, v ktorom bol predávajúci identifikovaný ako predávajúci podliehajúci oznamovaniu.
6. Informácie o odplate vyplatenej alebo pripísanej v mene s núteným obehom (fiat mena) sa oznamujú v mene, v ktorej bola odplata vyplatená alebo pripísaná. Ak bola odplata vyplatená alebo pripísaná inou formou ako v mene s núteným obehom (fiat mena), oznamuje sa v domácej mene, prepočítanej alebo ocenennej spôsobom, ktorý konzistentne stanoví oznamujúci prevádzkovateľ platformy.
7. Informácie o odplate a ďalších sumách sa oznamujú za ten štvrt'rok oznamovacieho obdobia, v ktorom bola odplata vyplatená alebo pripísaná.

B. Informácie, ktoré je potrebné oznamovať

Každý oznamujúci prevádzkovateľ platformy oznamuje tieto informácie:

1. Názov, adresu sídla a DIČ oznamujúceho prevádzkovateľa platformy a prípadne jeho individuálne identifikačné číslo pridelené podľa oddielu IV odseku F bodu 4, ako aj obchodný názov platformy alebo obchodné názvy platforiem, v súvislosti s ktorými podáva oznamujúci prevádzkovateľ platformy príslušné oznámenie.
2. V prípade každého predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, ktorý vykonával príslušnú činnosť (okrem prenájmu nehnuteľnosti):
 - a) informácie, ktorých zber sa vyžaduje podľa oddielu II odseku B;
 - b) identifikátor finančného účtu, pokiaľ je dostupný oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy a príslušný orgán členského štátu, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom v zmysle oddielu II odseku D, nezverejnil informáciu, že nemá v úmysle používať identifikátor finančného účtu na tento účel;

- c) ak sa meno držiteľa finančného účtu líši od mena predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, okrem identifikátora finančného účtu aj meno držiteľa finančného účtu, na ktorý sa vypláca alebo pripisuje odplata, pokiaľ je dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy, ako aj všetky ostatné finančné identifikačné informácie dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy týkajúce sa tohto držiteľa účtu;
- d) každý členský štát, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom na účely tejto smernice podľa oddielu II odseku D;
- e) celkovú odplatu vyplatenú alebo pripísanú počas jednotlivých štvrtrokov oznamovacieho obdobia a počet príslušných činností, za ktoré bola vyplatená alebo pripísaná;
- f) všetky poplatky, provízie alebo dane zrazené alebo účtované oznamujúcim prevádzkovateľom platformy počas jednotlivých štvrtrokov oznamovacieho obdobia.

3. V prípade každého predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, ktorý vykonával príslušnú činnosť zahŕňajúcu prenájom nehnuteľností:
- a) informácie, ktorých zber sa vyžaduje podľa oddielu II odseku B;
 - b) identifikátor finančného účtu, pokiaľ je dostupný oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy a príslušný orgán členského štátu, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom v zmysle oddielu II odseku D, nezverejnil informáciu, že nemá v úmysle používať identifikátor finančného účtu na tento účel;
 - c) ak sa meno držiteľa finančného účtu líši od mena predávajúceho podliehajúceho oznamovaniu, okrem identifikátora finančného účtu aj meno držiteľa finančného účtu, na ktorý sa vypláca alebo pripisuje odplata, pokiaľ je dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy, ako aj všetky ostatné finančné identifikačné informácie dostupné oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy týkajúce sa tohto držiteľa účtu;
 - d) každý členský štát, v ktorom je predávajúci podliehajúci oznamovaniu rezidentom na účely tejto smernice podľa oddielu II odseku D;

- e) adresu každej položky na zozname nehnuteľností určenú na základe postupov stanovených v oddiele II odseku E a príslušné katastrálne číslo alebo jeho ekvivalent podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa nachádza, ak je k dispozícii;
- f) celkovú odplatu vyplatenú alebo pripísanú počas jednotlivých štvrt'rokov oznamovacieho obdobia a počet poskytnutých príslušných činností v prípade každej položky na zozname nehnuteľností;
- g) všetky poplatky, provízie alebo dane zrazené alebo účtované zo strany oznamujúceho prevádzkovateľa platformy počas jednotlivých štvrt'rokov oznamovacieho obdobia;
- h) počet dní prenájmania každej položky na zozname nehnuteľností počas oznamovacieho obdobia a druh každej položky na zozname nehnuteľností, ak sú tieto informácie k dispozícii.

ODDIEL IV

ÚČINNÉ VYKONÁVANIE

Podľa článku 8ac členské štáty zavedú pravidlá a administratívne postupy, aby zabezpečili účinné vykonávanie a plnenie povinností týkajúcich sa postupov hĺbkového preverovania a požiadaviek na oznamovanie, ktoré sú stanovené v oddieloch II a III tejto prílohy.

A. Pravidlá presadzovania požiadaviek na zber a overovanie stanovených v oddiele II

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, ktorými sa od oznamujúcich prevádzkovateľov platforiem bude vyžadovať presadzovanie požiadaviek na zber a overovanie uvedených v oddiele II vo vzťahu k ich predávajúcim.
2. Ak predávajúci neposkytne informácie požadované podľa oddielu II po dvoch výzvach nasledujúcich po prvej žiadosti oznamujúceho prevádzkovateľa platformy, nie však skôr ako uplynie 60 dní, oznamujúci prevádzkovateľ platformy zruší účet predávajúceho a zabráni mu, aby sa opätovne zaregistroval na platforme, alebo zadrží vyplatenie odplaty predávajúcemu, kým predávajúci neposkytne požadované informácie.

- B. Pravidlá, na základe ktorých sa od oznamujúcich prevádzkovateľov platforiem vyžaduje, aby viedli záznamy o podniknutých krokoch a o všetkých informáciách, na základe ktorých vykonali postupy hĺbkového preverovania a splnili požiadavky na oznamovanie, a primerané opatrenia na získanie týchto záznamov
1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia, na základe ktorých sa od oznamujúcich prevádzkovateľov platforiem bude vyžadovať, aby viedli záznamy o podniknutých krokoch a o všetkých informáciách, na základe ktorých vykonali postupy hĺbkového preverovania a splnili požiadavky na oznamovanie stanovené v oddieloch II a III. Takéto záznamy budú k dispozícii dostatočne dlhý čas, v každom prípade najmenej päť rokov, ale nie dlhšie ako desať rokov po skončení oznamovacieho obdobia, ktorého sa týkajú.
 2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia vrátane možnosti nariadiť oznamovanie oznamujúcim prevádzkovateľom platformy s cieľom zabezpečiť, že príslušnému orgánu sa oznámia všetky potrebné informácie tak, aby príslušný orgán mohol splniť povinnosť oznámiť informácie v súlade s článkom 8ac ods. 2.
- C. Administratívne postupy na overenie toho, či oznamujúci prevádzkovatelia platforiem dodržia postupy hĺbkového preverovania a požiadavky na oznamovanie
- Členské štáty stanovujú administratívne postupy na overenie toho, či oznamujúci prevádzkovatelia platforiem dodržia postupy hĺbkového preverovania a požiadavky na oznamovanie stanovené v oddieloch II a III.

- D. Administratívne postupy pre nadväzujúcu komunikáciu s oznamujúcim prevádzkovateľom platformy v prípade oznámenia neúplných alebo nepresných informácií

Členské štáty stanovujú postupy pre nadväzujúcu komunikáciu s oznamujúcimi prevádzkovateľmi platforiem v prípade, že oznámené informácie sú neúplné alebo nepresné.

- E. Administratívny postup na zvolenie jediného členského štátu na účely oznamovania

Ak oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. a) spĺňa niektorú z uvedených podmienok vo viacerých členských štátoch, zvolí si jeden z týchto členských štátov, v ktorom splní požiadavky na oznamovanie podľa oddielu III. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy informuje všetky príslušné orgány uvedených členských štátov o tom, ktorý členský štát si zvolil.

- F. Administratívny postup na jediné registráciu oznamujúceho prevádzkovateľa platformy

1. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b) tejto prílohy sa zaregistruje na príslušnom orgáne niektorého členského štátu podľa článku 8ac ods. 4, keď začne vykonávať činnosť prevádzkovateľa platformy.

2. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy oznámi členskému štátu jeho jedinej registrácie tieto informácie:
 - a) meno/názov;
 - b) poštovú adresu;
 - c) elektronické adresy vrátane webových sídiel;
 - d) všetky DIČ pridelené oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy;
 - e) vyhlásenie obsahujúce informácie o identifikácii oznamujúceho prevádzkovateľa platformy na účely DPH v Únii podľa hlavy XII kapitoly 6 oddielov 2 a 3 smernice Rady 2006/112/ES*;
 - f) členské štáty, v ktorých sú predajcovia podliehajúci oznamovaniu rezidentmi v zmysle oddielu II odseku D.
3. Oznamujúci prevádzkovateľ platformy oznámi členskému štátu jeho jedinej registrácie všetky zmeny informácií poskytnutých podľa odseku F bodu 2.
4. Členský štát jedinej registrácie prideli oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy individuálne identifikačné číslo a elektronicky ho oznámi príslušným orgánom všetkých členských štátov.

5. Členský štát jedinej registrácie požiada Komisiu, aby vymazala oznamujúceho prevádzkovateľa platformy z registra v týchto prípadoch:
- a) ak prevádzkovateľ platformy oznámi tomuto členskému štátu, že už nevykonáva žiadnu činnosť prevádzkovateľa platformy;
 - b) v prípade, že nebolo doručené oznámenie podľa písmena a), ak je dôvod predpokladať, že prevádzkovateľ platformy ukončil svoju činnosť;
 - c) ak už prevádzkovateľ platformy nespĺňa podmienky stanovené v oddiele I odseku A bodu 4 písm. b);
 - d) ak členské štáty zrušili registráciu na svojom príslušnom orgáne podľa odseku F bodu 7.
6. Každý členský štát bezodkladne informuje Komisiu o každom prevádzkovateľovi platformy v zmysle oddielu I odseku A bodu 4 písm. b), ktorý začne vykonávať svoju činnosť prevádzkovateľa platformy, ale sa nezaregistruje podľa tohto odseku.

Ak oznamujúci prevádzkovateľ platformy nesplní povinnosť zaregistrovať sa alebo ak bola jeho registrácia zrušená v súlade odsekom F bodom 7 tohto oddielu, členské štáty prijímú bez toho, aby tým bol dotknutý článok 25a, účinné, primerané a odrádzajúce opatrenia na presadzovanie dodržiavania predpisov v rámci svojej jurisdikcie. Výber takýchto opatrení zostáva v právomoci členských štátov. Členské štáty sa okrem toho usilujú koordinovať svoje činnosti zamerané na presadzovanie dodržiavania predpisov, a to v krajnom prípade aj zabránením oznamujúcemu prevádzkovateľovi platformy, aby mohol v Únii vykonávať svoju činnosť.

7. Ak oznamujúci prevádzkovateľ platformy nesplní povinnosť oznamovania podľa oddielu III odseku A bodu 3 tejto prílohy ani po dvoch výzvach zo strany členského štátu jedinej registrácie, tento členský štát bez toho, aby tým bol dotknutý článok 25a, prijme potrebné opatrenia na zrušenie registrácie tohto oznamujúceho prevádzkovateľa platformy vykonanej podľa článku 8ac ods. 4. Registrácia sa zruší najneskôr po uplynutí 90 dní, nie však skôr ako uplynie 30 dní od druhej výzvy.

* Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).“
